

λην, ἐνῶ αὐτῆ, ὡς καὶ πᾶσα ἡ Ἑλλάς, οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ θαλαμηπόλος καὶ ἐκ φόβου τροφοδότις τῆς νεμομένης τὸν τόπον παντοδυναμίου ἀγέλης.

Κατὰ ταύτης μόνης ἐκήρυξε πόλεμον ὁ Ἄσμοδαῖος καὶ ἤλπιζεν ἐν τῇ ἀπλότῃ τῆς καρδίας του ὅτι ῥίπτων ἀκταπαύστως μυίας εἰς τὸ πινάκιον, ὑπερ παραθέτει τὸ ἔθνος εἰς τοὺς Πύργους, Τζιθανοπούλους, Δαραλέξας, Θεοδώρας, Παγκράτας καὶ Γαρδελίνους ἤθελε κατορθώσει ν' ἀπδιάσῃ τὸ φαγητόν. Ἄλλ' οἱ κύριοι οὗτοι δὲν εἶναι σιχασιάριδες.

Παραιτούμενοι σήμερον ἀνωφελοῦς ἀγῶνος παρηγορούμεθα διὰ τῆς ἐξῆς σκέψεως, ὅτι πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἔθνη κατὰ περιόδον τινα τοῦ βίου των ὑπέστησαν αἰσχρὸν τινα ζυγόν. Κατὰ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα ἐδέσποζον ἐν Ἰσπανίᾳ οἱ Ἰερεζετασταί, κατὰ τὸν δέκατον ἕκτον οἱ δολοφόνοι ἐν Ἰταλίᾳ καὶ κατὰ τὸν δέκατον ἑγδοοὺς ἐν Γαλλίᾳ αἱ πόρνοι. Οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν σήμερον αἱ βδέλλαι τοῦ προὑπολογισμοῦ.

Παράδοξον θέλει φανῆ εἰς πολλοὺς, ἀλλ' ἐν τούτοις εἶναι ἀληθές καὶ τὸ ἐξῆς, ὅτι οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν φθοροποιᾶν ταύτην ἀγέλην δὲν εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κακοὶ ἄνθρωποι. Οἱ εἰς Ἀφρικὴν περιηγηταὶ περιγράφουσι φυλάς τινὰς ἀνθρωποφάγων, οἵτινες εἶναι κατὰ τὰ ἄλλα τίμιοι, ἡμέτεροι, φιλόξενοι καὶ περιποιητικοί, μόνον ἐλάττωμα ἔχοντες τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ τρώγωσιν ἀνθρώπινον κρέας, ὡς οἱ ἡμέτεροι κηφῆνες νὰ ροφῶσι τὸν ἰδρώτα τοῦ λαοῦ.

Σπογγίζων τὸν κάλαμον εὐχαριστεῖ ὁ Ἄσμοδαῖος τοὺς εὐμενεῖς ἀναγνώστας του διὰ τὴν ὄντως σπανίαν ἐν Ἑλλάδι προθυμίαν μεθ' ἧς ὑπεδέχθησαν αὐτὸν, τοὺς δὲ καλοὺς συντάκτας τῆς Ἐφημερίδος, τῆς «Στοᾶς» τῆς «Ἡμέρας» καὶ τοῦ «Νεολόγου» ὅτι ὑπεστήριξαν πολλάκις αὐτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἀγελαίων. Ἀληθές εἶναι ὅτι ἀφ' ἑτέρου ὁ τύπος τῆς ἀγέλης τὸν ὠνόμασεν ἐν συναυλίᾳ ἀσεβῆ, ἄπατριν, χριστομάχον, προδότην, φατριαστήν καὶ κακοήθη. Ταῦτα πάντα ἀνεγινώσκουμεν γελῶντες ἀλλ' ἐπὶ τέλους μία τῶν ἐφημερίδων τούτων, ἀποκαλέσασα τὸν Ἄσμοδαῖον *συνάδελφον* εὔρε τὸ τρωτὸν τοῦ θώρακος του καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ῥίψῃ τὸν κάλαμον ἀνακράζων: «Ἀπόστρεψόν, Κύριε, ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο».

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

Ἄν τῶ ὄντι ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος περὶ ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας παντὸς Ἑλλήνου πολίτου εἰς τὸν στρατὸν, πολὺ φοβούμεθα ὅτι ἄμεσος αὐτοῦ συνέπεια θέλει εἶναι νὰ μεταβάλῃ τὰ τρία τέταρτα τῶν Ἑλλήνων εἰς χωλοὺς, κυλοὺς, σπυροκωλιῶντας, μύωπας καὶ παραλυτικούς, πρὸς μεγίστην ἐκπληξιν τῶν καταγινομένων εἰς τὴν στατιστικὴν.

* *

Τὴν Εὐρώπην, πλὴν τοῦ ἀνατολικῶ, ἐπασχολεῖ σήμερον καὶ ἕτερον ζήτημα βιομηχανικόν, ἡ ἐφεύρεσις δηλ. τοῦ Μουσσῶ, δι' ἧς πρόκειται ν' ἀντικατασταθῇ εἰς τοὺς γαιάνθρακας ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου πρὸς κίνησιν τῶν ἀτμομηχανῶν. Ἄν ἡ ἐφαρμογὴ αὕτη ἐπιτύχῃ, ἡ Ἑλλάς, χάρις εἰς τὸν αἴθριον αὐτῆς οὐρανόν, θέλει ἀναντιρρήτως καταλάβει εἰς τὴν κλίμακα τοῦ πολιτισμοῦ τὴν δευτέραν θέσιν μετὰ τοὺς Σαχαρίτας καὶ τοὺς Ἀσχαντί.

* *

Καθ' ἣν ὥραν τόσος γίνεται λόγος περὶ ἐξευρέσεως πύρων πρὸς στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἔθνους, νομίζομεν ὅτι προσφέρομεν ἐκδούλευσιν εἰς τὴν πατρίδα ὑποδεικνύοντες πρόχειρον μέσον ἀυξήσεως τῶν ἡμετέρων ἐσόδων. Ἀφοῦ τὰ πάντα ἤδη παρ' ἡμῖν ἐφορολογήθησαν, νομίζομεν ὅτι δίκαιον εἶναι νὰ ἐπιβληθῇ φόρος δέκα τοῖς ἑκατὸν καὶ ἐπὶ τοῦ προὑπολογισμοῦ, ἥτοι ἐπὶ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐνταλαμάτων, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν χρησιμευόντων εἰς πληρωμὴν τοῦ κ. Πύργου καὶ τοῦ γυμνοῦ τοῦ Πολυτεχνείου.

* *

Ἄνωτερος οικονομικὸς ὑπάλληλος ἔλεγεν ἡμῖν προχθὲς «Οἱ εἰσπράκτορες κατὰ τὸ παρελθὸν ἐλάμβανον» διαταγὴν ν' ἀφίνωσιν ἀφορολογήτους μόνης τῆς μιᾶς» κρατούσης μερίδος τοὺς ὄπαδούς· σήμερον πρέπει νὰ φεΐδωνται καὶ τῶν δύο συμμαχικῶν ὥστε ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν τριῶν κομματάρχων θέλει ὠφεληθῇ ὁ τόπος, ἂν ὄχι ἄλλο, τοῦλάχιστον τὸν τριπλασιασμόν τοῦ «ἐλλείμματος».

* *

Γνωστὴ εἶναι ἡ αἵρεσις τῶν πανευφημιστῶν, φρονούντων ὅτι τὰ πάντα διετέθησαν ἐπὶ τὸ καλλίτερον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ὅπαδὸς τῆς τοιαύτης σχολῆς ἔλεγεν ἡμῖν χθὲς ἐν Φαλήρῳ τριῶν τὰς χεῖράς του μετὰ χαρᾶς «Εὐτύχημα ὑπῆρξε διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι οἱ πο-

«λιτικοί αὐτῆς ἀφῆκαν ἀπαράσκευον τὸν τόπον, διότι οὕτω δὲν δυνάμεθα νὰ παρασφρθώμεν εἰς ἀνοησίας, τὰς ὁποίας ἠθέλομεν ἀκριβοπληρώσει.»

* *

Βαθύνουσιν τινες πολιτικοὶ διαδίδουσιν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἠθέλησε νὰ δέσῃ διὰ περικνημίδος τοὺς πόδας τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἵνα ἀνασταλῆ ἡ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν πορεία του.

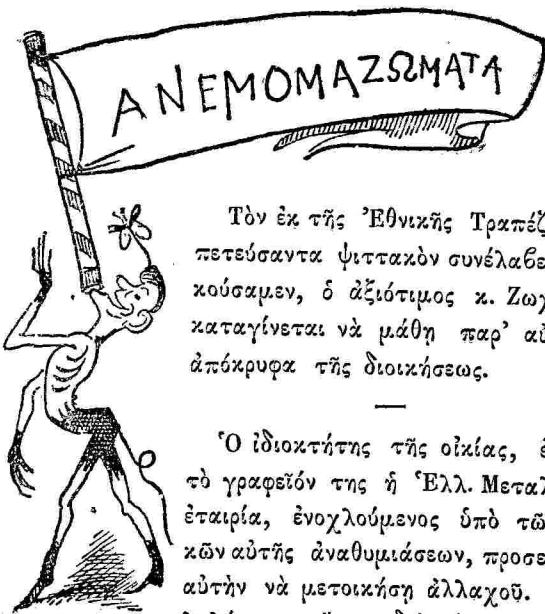
* *

Πρὸς χρῆσιν τῶν δημοκρατῶν ἐνθυμίζομεν τοῦτο ὅτι τῆς μὲν περικνημίδος τὸ παράσημον συνεστήθη πρὸς τιμὴν βασιλικῆς παλλακίδος, ἧς ἔπεσεν ἐν τινι χορῶ ἡ καλτσοδέα· τὸ δὲ τοῦ Χρυσοῦ Δέρατος πρὸς τιμὴν ἀκατονομάστου τινὸς διὰ τὴν αἰσχροπύτητα φερόμενης, εὐρεθείσης εἰς τὸ ἀπόκρυφον συρτάριον ἄλλης ἐταίρας. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν δύο τιμιωτάτων ἐν Εὐρώπῃ παρασῆμων. Καὶ ἔπειτα ἐμπαίζομεν τοὺς Ταρτάρους ὡς προσκυνούντας τὰ περιττώματα τοῦ Δαλάι-Λαμά.

* *

Ἡ φιλαλήθεια ἀναγκάζει ἡμᾶς ν' ἀναγράψωμεν καὶ ἑτέραν μεταξὺ εὐγενῶν Εὐρωπαίων καὶ βαρβάρων λαῶν ὁμοιότητα. Ὡς οἱ πανταχοῦ τῆς γῆς βάρβαροι εἶχον αἰμοβόρον τινὰ Θεότητα, εἰς ἣν ἔθουον ἀνθρωπίνους ἑκατόμβας, οἱ Ἀνατολίται τὸν Μολῶχ, οἱ Ἰνδοὶ τὴν Σίβαν, οἱ Γαλάται τὸν Τευτατῆ καὶ οἱ Φρίσονες τὸν Ἰρμινσοῦλ, οὕτω καὶ σήμερον ἡ Δύσις λούει διὰ ποταμοῦ αἱμάτων τοὺς πόδας αἰμοχαροῦς εἰδώλου καλουμένου ἁ'Ακραιότης τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας».

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ.

Τὸν ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραπετεύσαντα ψιττακὸν συνέλαβεν, ὡς ἠκούσαμεν, ὁ ἀξιότιμος κ. Ζωχιὸς καὶ καταγίνεται νὰ μάθῃ παρ' αὐτοῦ τὰ ἀπόκρυφα τῆς διοικήσεως.

Ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς οἰκίας, ἐν ἣ ἔχει τὸ γραφεῖόν της ἡ Ἑλλ. Μεταλλευτικὴ ἐταιρεία, ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῶν νεκρῶν αὐτῆς ἀναθυμιάσεων, προσεκάλεσεν αὐτὴν νὰ μετοικήσῃ ἀλλαχοῦ. Καταλληλότατον οἶκημα διὰ τὴν ἐταιρείαν ταύτην νομίζομεν ἡμεῖς τὸ β'. δημοτικὸν νεκροταφεῖον.

Ἐν Γενεύῃ τῆς Ἑλβετίας ἠνοίχθη κατ' αὐτὰς ἐργαστήριον δόξης ὑπὸ ἐταιρείας ἐκδιδούσης λεξικὸν τῶν συγ-

χρόνων μεγάλων ἀνδρῶν. Πᾶς ὁ ὀρεγόμενος φήμης δύναιται εἶτε νὰ στείλῃ σημειώσεις, εἶτε νὰ συγγράψῃ ὁ ἴδιος τὴν βιογραφίαν του, ἵνα καταχωρισθῆ ἐν τῷ λεξικῷ τούτῳ ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ. Προγράμματα προσκαλοῦντα τοὺς ὀρεγόμενους εἰς ἀγορὰν ἀθανασίας ἐστάλησαν καὶ εἰς πολλοὺς ἐξόχους ἄνδρας τῆς Ἑλλάδος πρὸ πάντων δὲ βουλευτάς. Ὡς ὑπογραμμὸν καταλληλοτάτης εἰς τοιαύτας προτάσεις ἀπαντήσεως καταχωρίζομεν τὰς τρεῖς κατωτέρω γενομένας εἰς τὸν ἐκδότην ἀπαντήσεις :

Α'.

Κύριε Ἐκδότα,

Ἐλαβον τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν καὶ σπεύδω νὰ μεταδώσω εἰς ὑμᾶς τὰς ἀναγκαίας πρὸς βιογράφησίν μου σημειώσεις. Ἐγεννήθην ἐν ἔτει 1838. Τὸν χειμῶνα φορῶ βαμβακερὸν καὶ τὸ θέρος λινὸν ὑποκάμισον. Μεταχειρίζομαι ὀμβρέλλαν ὅταν βρέχῃ καὶ ἀντιπροσωπεύω τὴν νῆσον Θήραν, μέχρις οὗ βυθισθῆ. Τὴν τροφὸν μου ὀνόμαζον Μαρουλοῦν. Ὅκτώ μῆνας μετὰ τὴν γέννησίν μου ἐφάνη τὸ πρῶτόν μου ἐδόντιον, μετὰ ἕξ ἔτη ἤλλαξα αὐτὰ καὶ μετὰ δεκατέσσαρα ἐφύτρωσαν οἱ φρονιμίται, τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν.

Ταπεινὸς δούλός σας
ΑΡ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ.

Β'.

Κύριε Ἐκδότα,

Εἰς τὴν Βουλὴν μεῖς στείλει νῆσός τις ὀνομαζομένη Κέως, παράγουσα τὸ πάλαι λυρικὸς ποιητὰς καὶ σήμερον τυρία καὶ βουλευτάς. Ἦθελα εἶμαι ὠραῖος, ἀν δὲν ἤμην ἄσχημος. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχω οὔτε δικαιώματα εἰς ἀθανασίαν οὔτε χρήματα περιττὰ διὰ ν' ἀγοράσω.

Δούλός σας
Π. ΡΕΒΕΔΑΚΗΣ.

Γ'.

Κύριε Ἐκδότα,

Ἀντιπροσωπεύω τὴν Πυλίαν καὶ ζητῶ πρεσβείαν. Ἡ πολιτεία μου μέχρι σήμερον ὑπῆρξε παθητικὴ, ἀμα μεταβληθῆ εἰς ἐνεργητικὴν θέλω στείλει εἰς ὑμᾶς τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις.

Πρόθυμος,
ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ.

Δ'.

Κύριε ἐκδότα,

Ἐλαβον τὴν ἡμετέραν πρόσκλησιν πρὸς ἀγορὰν ἑκατὸν φράγκων ἀθανασίας. Ἡ τιμὴ εἶναι συμφέρουσα, τὸ δόμο-λογῶ. Ἄφ' ἑτέρου ὅμως, φοβούμενος μὴ εὐρεθῶ εἰς κακὴν συντροφίαν, δὲν ἔχω πολλὴν ὄρεξιν νὰ καταλάβω θέσιν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ, ἥτις ἐλησμόνησε νὰ εἴπῃ ἡμῖν τὰ ὀνόματα τῶν εἴκοσι εὐγενῶν ἵππων τοῦ προφήτου Μωάμεθ, ἐνῶ ἀπεθανάτισε τοὺς δύο αὐτοῦ ὄνους τὸν Ὀφάρ καὶ τὸν Γιαφούρ.

Δούλός σας
ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.
ΒΟΡΕΑΣ.